"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣୁଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଶେରନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସିଂହୀ ସଦୃଶ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କନ୍ୟାମାନେ କେଉଁ କଥାକୁ ସାହାସର ସହିତ ବୁଝାଇପାରିବେ?

ଉତ୍ତର**:-** ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର, ପରମାତ୍ମା ନୁହେଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ନିଜକୁ ପରମାତ୍ମା ମନେ କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ବହୁତ ସାହସର ସହିତ ଶେରନୀ ଶକ୍ତିମାନେ ହିଁ ବୁଝାଇପାରିବେ । ବୁଝାଇବାର ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦରକାର ।

ଗୀତ**:-** ନୟନ ହୀନକୁ ରାହ ଦେଖାଅ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି - ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ କଠିନତାର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଦୁଆର ଦୁଆର ଧକ୍କା ଖାଇବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜପ-ତପ-ଯଜ୍ଞ କରିଥାନ୍ତି, ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିଥାନ୍ତି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତ୍ରି କୁହାଯାଉଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ରାତ୍ରି, ଅଧାକଳ୍ପ ଦିନ । କେବଳ ଏକା ବ୍ରହ୍ମା ତ ନ ଥିବେ ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହୋଇଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କୁମାର କୁମାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ତୁମେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଥିଲ ଏବଂ ଦେବତା ହୋଇଥିଲ, ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହୋଇଥିଲେ ସେହିମାନେ ପୁଣି ହେବେ । ତୁମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟ । ତୁମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀ ହେଉଛ । ଇଂରାଜୀରେ ପୂଜ୍ୟକୁ ⍰ର୍ଶିପ୍ ⍰ର୍ଦି ଅର୍ଥାତ୍ ପୂଜା ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀକୁ ⍰ର୍ଶିପର କୁହାଯାଏ । ଭାରତ ହିଁ ଅଧାକଳ୍ପ ପୂଜାରୀ ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ସ୍□ୀକାର କରୁଛି ଯେ ଆମେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲୁ ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛୁ । ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ପୁଣି ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛୁ । ବାବା ତ ପୂଜ୍ୟ ବା ପୂଜାରୀ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ପବିତ୍ର ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତିତ ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଉଛୁ । ଯେଉଁ ଭାରତବାସୀମାନେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲେ, ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ କିଛି ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ତୁମର ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ଏହି ଧର୍ମର ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସିବେ । ଏପରି ତ ବହୁତ କନଭର୍ଟ (ପରିବର୍ତ୍ତିତ) ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶିବ ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପୂଜାରୀମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହଜ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରିବେ, ଯିଏ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେବ ଏବଂ ଆସି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ନଚେତ୍ ମାନିବେ ନାହିଁ । ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବି ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । ଶିଖ୍ଧର୍ମରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମରୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ନିଜ ଧର୍ମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ବୃକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା ବିଭାଗ ରହିଛି । ପୁଣି ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଆସିବେ । ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖା ବାହାରି ଚାଲିବ । ସେମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ରହୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ ଯାହାର ପୁଣି ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଭାଇ-ଭଉଣୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ତ ରଖିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଆମେ ଏକ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ । ପୁଣି ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଛୁ । ଏବେ ଯେପରିକି ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ହେଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ଥାପନାରେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ତ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୃଷ୍ଟି ହେବେ । ଏହାକୁ ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏଥିରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଗ୍ରେଟ୍-ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର ବା ଆଦିପିତା । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶୀର୍ଷରେ ରହିଛନ୍ତି । ଆଦମ ବିବି, ଏଡମ୍ ଇଭଙ୍କୁ ମାନୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେ ପୂଜାରୀରୁ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛ । ଦିଲ୍□ାଡା ମନ୍ଦିର ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ଅଟେ । ତଳେ ତପସ୍ୟାରେ ବସିଛନ୍ତି, ଉପରେ ରାଜତ୍□ର ଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ଏଠାରେ ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟରେ ବସିଛ । ଏହି ମନ୍ଦିର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତିଆରି ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ତାହା ହେଲା ଜଡ ମନ୍ଦିର, ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟରେ ବସିଛ । ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଯାହାକି ଠିକ୍ ଭାବରେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ନଚେତ୍ ସ୍□ର୍ଗକୁ କେଉଁଠି ଦେଖାଇବେ, ସେଥିପାଇଁ ଛାତରେ ସ୍□ର୍ଗର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଉପରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝାଇପାରିବ । କୁହ, ଭାରତ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ପୁଣି ଭାରତ ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । ହିନ୍ଦୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଧର୍ମରେ ଯାଇ ମିଶିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ମେହେନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ବାସ୍,

ଆଉ କିଛି କଥା ହେବା ହିଁ ଅନୁଚିତ୍ । ଯାହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ କଥା ହେବା ମଧ୍ୟ ଅନୁଚିତ୍ । ନଚେତ୍ ବି.କେ.ଙ୍କ ନାମ ବଦନାମ୍ କରିଦେବେ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ଯଦି ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ପରମାତ୍ମା ଭାବ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ମନମନାଭବର ମନ୍ତ୍ର ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ କଥା କହିବାର ସାହସ ଦରକାର । ସିଂହ ସମାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସେବା କରିପାରିବେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଚାଲ ତୁମକୁ ଆମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦେବୁ । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ତ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମକୁ ଭଗବାନ ଭାବି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେପରି କୌଣସି ଚଢେଇକୁ ନିଜର ପଞ୍ଜୁରୀରେ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏପରି ବୁଝାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ର ଉପରେ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ ଲେଖାଯାଉ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଏହି ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କ ବିନା ଅନାଥ ଅଟନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମାତା-ପିତା... କିନ୍ତୁ ତା'ର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ଅର୍ଥ ନ ଜାଣି କହୁଛନ୍ତି ତୁମର କୃପାରୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମିଳୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ସୁଖ ଦେବା ପାଇଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ପାବନ ଦୁନିଆ ତ ହେଉଛି କେବଳ ସ୍□ର୍ଗ, ନୂଆ ଦୁନିଆ । ଏଠାରେ କେହି ବି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯିଏ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ, ସେହିମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମର ଯେଉଁମାନେ ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସତତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିବେ ନା । ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଯା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେନାବାହିନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଲଢି କରି ରାଜତ୍□ କରିବା ପାଇଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ବି କମ୍ ତ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ କମ୍ ମିଳୁଛି । ତୁମ ପରି ସୁଖ ତ କାହାକୁ ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛ - ସୁଖଧାମରେ ଆସିବା ପାଇଁ । ବାକି ସବୁ ଧର୍ମ କ'ଣ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଆସିପାରିବେ । ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିବା ସମୟରେ ଭାରତ ପରି କୌଣସି ପବିତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ର ନ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସିଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ହିଁ ଈଶ୍□ରୀୟ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହୁଏ । ସେଠାରେ ଲଢେଇ ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ଲଢାଇ ଝଗଡା ତ ବହୁତ ପଛରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଭାରତବାସୀ ଏତେ କାହା ସହିତ ଲଢି ନାହାଁନ୍ତି । ଅଳ୍ପ କିଛି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ କରି ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଦ୍□ାପର ଯୁଗରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ଚଢାଉ କରିଥାନ୍ତି । ଏହିସବୁ ଚିତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଭାରତ ଯିଏକି ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ତାହା ପୁଣି ନର୍କ କିପରି ହୋଇଗଲା, ଏଠାକୁ ଆସି ବୁଝନ୍ତୁ । ଭାରତ ସଦ୍ଗତିରେ ଥିଲା, ଏବେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଅଛି । ଏବେ ସଦ୍ଗତି ପାଇବା ପାଇଁ ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ଥାଏ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ତ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ଲେଖିଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ପଢୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଆତ୍ମିକ ପିତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମା ପଢୁଛି । ପଢିଲାବାଲା ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟେ ନା । ଦୁନିଆରେ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ପଢୁଛନ୍ତି । ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା କାହାର ବି ସଦ୍ଗତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୋତେ ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତ ଦୁନିଆରେ କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟଥିଲା ସେଠାରେ ୯ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଥିଲେ । ବହୁତ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ ବା ଦୁନିଆ ଥାଏ । ତେବେ ବିଚାର କର, ଏତେ ସବୁ ଆତ୍ମା କେଉଁଠାକୁ ଗଲେ? ବ୍ରହ୍ମରେ ବା ପାଣିରେ ତ ଲୀନ ହୋଇଯାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ତା ମଧ୍ୟରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି, ଯାହା କେବେ ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ବାକି ନିର୍ବାଣ ଅବସ୍ଥାକୁ କେହି ବି ଯାଉ ନାହାଁନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଉପରୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛି । ଶେଷ ସମୟରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ଅଭିନୟ ରହିଥାଏ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ପୁଣି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ଅଛି । ତୁମେ ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜୀମାନଙ୍କ ଦଳକୁ ବୁଝାଇଲେ ସେଥିରେ ଯଦି କେହି ଏହି ଦେବତା ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁବ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି କଥା ତ ଠିକ୍, ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କିପରି ହୋଇପାରିବେ । ଭଗବାନ ତ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । କେହି କେହି ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜୀ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ନୂତନ ଧର୍ମର କଲମି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ବୁଝାଇଚାଲ ତେବେ ତୁମ କୁଳର ଯିଏ ହୋଇଥିବ ସେ ଆସିଯିବ । ଭଗବାନ ପିତା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଆସିଯିବ । ଏହି ସମ୍ବାଦ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ । କୁହ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମ ଛାଡି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ଗୁଜୁରାଟୀ ଅଟେ, ଅମୁକ ଅଟେ - ଏ ସବୁ ଛାଡ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗ ଅଗ୍ନି । ସାବଧାନତା ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ତ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛ ପତିତ, ପବିତ୍ର ନ ହୋଇ

ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝିଲେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଅଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରିଥିଲେ, ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ବୁଝିବେ । ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ ତ ଜ୍ଞାନକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବେ । ବାବା ଯାହାସବୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାନପ୍ରସ୍ଥିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ହୋଇଥାଏ । ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ବେଳେ କରିଥାନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଥମେ ବାପା, ପୁଣି ଶିକ୍ଷକ ପୁଣି ୬୦ ବର୍ଷ ପରେ ଗୁରୁ କରାଯାଏ । ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ତ କେବଳ ଏକ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଏହିସବୁ ଅନେକ ଗୁରୁ ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ନୁହଁନ୍ତି । ଇଏ ତ ସବୁ ହେଲା ପଇସା ରୋଜଗାରର ଉପାୟ, ସତଗୁରୁ ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି - ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତିଦାତା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସବୁ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ସାରାଂଶ ବୁଝାଉଛି । ଏ ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ । ସିଡି ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି ପୁଣି ଭକ୍ତିର ବୈରାଗ୍ୟ କରାଯାଏ । ଜ୍ଞାନ ମିଳିଗଲେ ଭକ୍ତିରୁ ହିଁ ବୈରାଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ତୁମର ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି । ବାକି ଦୁନିଆକୁ ଛାଡି କେଉଁଠିକୁ ଯିବ? ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ବିନାଶ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବେହଦ ଦୁନିଆର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ । ଭାରତରେ ରକ୍ତର ନଦୀ ବହିବା ପରେ ପୁଣି କ୍ଷୀରର ନଦୀ ବହିବ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷୀର ସାଗର ଭିତରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ବୁଝାଯାଉଛି - ଏହି ଲଢେଇ ଦ୍□ାରା ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଦ୍□ାର ଖୋଲୁଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯେତେ ଆଗକୁ ବଢିବ, ସେତେ ପ୍ରଚାର ହୋଇଚାଲିବ । ଏବେ ତ ଲଢେଇ ଲାଗିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ । ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ନିକଣାରୁ ଦେଖ ଆଗରୁ କ'ଣ ହୋଇଥିଲା । ଭାବୁଛନ୍ତି କି ଲଢିବେ ନିଶ୍ଚୟ । ଲଢେଇ ତ ସବୁବେଳେ ଲାଗି ରହିଛି । ଜଣେ-ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆବଶ୍ୟକ, ତେଣୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ ହେବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ବିନାଶ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହାକୁ ଛାଡି କେଉଁଠିକୁ ଯିବାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟି ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବୁଝି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଯେ କୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକର ଅନୁଭୂତି କରାଉଥିବା ଯଥାର୍ଥ ସେବାଧାରୀ ଭବ ।

ଯଥାର୍ଥ ସେବଭାବର ଅର୍ଥ ହେଲା ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନାର ଭାବ । ସେବାଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଭଭାବନା ଅନୁସାରେ ଫଳ ଦେବା । ସେବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତି ରୂପକ ଫଳର ଅନୁଭବ କରାଇବା । ଏହିଭଳି ସେବା ଭିତରେ ତପସ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଟେ । ଯେଉଁଠାରେ ଯଥାର୍ଥ ସେବା ଭାବ ରହିଛି ସେଠାରେ ତପସ୍ୟାର ଭାବ ଅଲଗା ନୁହେଁ । ତେବେ ଯେଉଁ ସେବାରେ ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ତପସ୍ୟା ନାହିଁ ତାହା ହେଉଛି ନାମଧାରୀ ସେବା, ସେଥିପାଇଁ ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟା ଏବଂ ସେବାର ମିଳିତ ରୂପ ଦ୍□ାରା ସଚ୍ଚା ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ନମ୍ରତା ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରିବ ତେବେ କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଏବେ ଲଗନର ଅଗ୍ନିକୁ ପ୍ରଜ୍□ଳିତ କରି ଯୋଗକୁ ଜ୍□ାଳା ରୂପ କର ।

ଏବେ ନିର୍ଭୟ ଜ୍□ାଳାମୁଖୀ ହୋଇ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ତମୋଗୁଣ ଗୁଡିକ ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ଭସ୍ମ କର । ତପସ୍ୟାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ଯୋଗ, ଏହି ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ମାୟାର ବା ପ୍ରକୃତିର ବିକରାଳ ରୂପ ଶୀତଳ ହୋଇଯିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର, ଜ୍□ାଳାମୁଖୀ ନେତ୍ର, ମାୟାକୁ ଶକ୍ତିହୀନ କରିଦେବ ।